

Ønske hos mig om at faa disse Forhold ordnede. Jeg er nemlig klar over, at der tiltrænges en Nyordning paa dette Punkt indenfor Folkeskolen. Ikke mindst efter, at Mellemskoleundervisningen og Realundervisningen ere blevne hjemmehørende i de kommunale Skoler, er det blevet naturligt, at der ansættes Faglærere, og saadant er ogsaa sket. Men disse Faglærere have jo i Regelen eller i alt Fald ofte en anden Uddannelse end Folkeskolens almindelige Lærere. Hvad jeg ønsker, er at forsøge paa at faa en Nyordning indenfor Folkeskolen af den Art, at den imødekommer den naturlige Udvikling, der har fundet Sted paa dette Omraade. Jeg vil meget nødig i Øjeblikket være med til at rejse Spørgsmaalet om Religionsundervisningen i Folkeskolen. Det er efter min Opfattelse ikke betimeligt at gøre det nu, thi Forholdet er sikkert dette, at det store Flertal af Folk her i Danmark, der have deres Børn i Folkeskolen, ikke ønske nogen Forandring paa dette Omraade, og gaar man til Lærerne selv, er det store Flertal blandt dem ogsaa stemt for at beholde Religionsundervisningen. Derfor synes jeg ikke, at man i Almindelighed skulde gaa bort fra den Fordring til Folkeskolens Lærere, at de skulde være Medlemmer af Folkekirken. Den Hovedregel maa blive staaende. Men man kunde saa ved en ny Lovbestemmelse — maaske ved en Bestemmelse i den Tilsynslov, der nu kommer, eller ved en særlig Lov — maaske opnaa at faa Lovhjemmel for Skolestyrelserne ude omkring i Landet til, hvor der er et større og mere sammensat Skolevæsen, at ansætte Faglærere, der skulde kaldes til at undervise i bestemte Fag, og for hvilke Bestemmelsen om, at de skulde tilhøre Folkekirken, ikke var nødvendig. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at naar jeg foretrækker dette fremfor at forsøge at faa Bestemmelsen om, at Folkeskolens Lærere i Almindelighed maa tilhøre Folkekirken, ændret, er det, fordi jeg tror, at denne Ordning fuldt ud kan imødekomme de Krav, som Udviklingen har ført med sig paa dette Omraade. Jeg kunde tænke mig, at man gik til at foreslaa en Lovbestemmelse, der kunde lyde omtrent saaledes: ved et sammensat Skolevæsen kan ansættes et begrænset Antal Faglærere, som kaldes til at undervise i bestemte Fag. Naar en saadan Bestemmelse blev vedtagen under de Forudsætninger, jeg her har nævnt, skaffede man de lokale Skolestyrelser Ret til at handle overfor en Mand som Lærer Gulddal, saaledes som de finde

det rigtigt. Jeg haaber, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ikke vil fastholde, at Afgørelsen var meningsløs. Det ærede Medlem maa jo, langt bedre end jeg, vide, at det tidt er ved at træffe en saadan Afgørelse, at man faar den rette Lejlighed til at afhjælpe et uheldigt Forhold. Dette, at man skal være konsekvent, og at man, fordi man i København har tilladt en Jøde, en Baptist, andre Steder en Metodist at komme ind, saa ogsaa skal gøre det nuovre i Esbjerg, gælder jo ikke, thi det er overmaade ofte ved, at Inkonsekvenserne opstaa, at man kommer ind paa den nye Vej, der kan føre til den rigtige Løsning. Jeg haaber hermed at have udtalt mig om denne for Folkeskolen overmaade vigtige Sag saa fyldigt, at det ogsaa maa tilfredsstille det ærede Medlem.

Forskellige andre Skolespørgsmaal ere bragte paa Tale under denne Finanslovbehandling, saaledes af de ærede Medlemmer fra Frederiksberg (Ellinger), Kolding (Laursen) og Esbjerg (Slebsager), Spørgsmaal vedrørende Mellem- og Realskolerne. Det ærede Medlem fra Frederiksberg spurgte i Aar ligesom i Fjor til Revisionen af Til lægsloven af 1902 vedrørende de private Realskoler. Disse have jo et gammelt Løfte om, at denne Revision snart skulde komme, og jeg kan i Aar som i Fjor bekræfte, at jeg synes, at deres Fordring er overmaade berettiget. Som jeg nævnte i Fjor, er Forholdet heller ikke dette, at man i Ministeriet er uforberedt paa noget saadant, tværtimod, naar Forholdene tillade det, ere vi rede til øjeblikkelig at træde frem med et Forslag i saa Henseende.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) fremkom med en Del Overvejelser vedrørende Mellem- og Realskolerne, som have en vis Forbindelse med det andet Spørgsmaal. Loven om de højere Almenskoler har ikke virket i ret mange Aar endnu, men mon jeg ikke har Ret i at udtale, at den Forandring, der blev denne Lov til Del, da den forlod dette Ting for at blive behandlet i Landstinget, har haft til Følge, at den ikke er kommen til at virke saaledes, som man oprindelig havde tænkt sig? Jeg tror, at dette baade gælder Forholdet fra disse Mellem- og Realskoler nedad, om man vil, til Folkeskolen og opad til Gymnasiet. Oprindelig var det egentlig Tanken, at Mellemskolens Afslutning skulde betegne, jeg kan sige: noget af det bedste, det var muligt for et Skolevæsen i vore Dage at give Børnene